729/05

Den 15. august 2005 blev i sag nr. 64.925:

xxxx xxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har personforsikring i Danica Pension, påstår ved sin repræsentant selskabet tilpligtet at anerkende, at hans generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 2/3.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1955, har arbejdet som fragtmand og lider af kronisk smertetilstand på grund af ryglidelse, som han pådrog sig i 1994.

Selskabet har tidligere ydet klageren præmiefritagelse og invalideydelse i perioden 1/2 1996 - 1/10 1996, men har med virkning fra sidstnævnte dato krævet præmiebetalingen genoptaget og stoppet invalideydelsen med henvisning til, at klagerens erhvervsevne ikke var nedsat til 1/3 eller mindre af den fulde erhvervsevne.

Ved skrivelse af 9/10 1996 til klageren meddelte selskabet, at man fortsat fandt, at klagerens generelle erhvervsevne ikke var nedsat med 2/3, ligesom man oplyste, at såfremt klageren senere skulle få tilkendt mindst mellemste førtidspension, ville sagen blive revurderet.

Klageren indbragte i oktober 1997 sagen for Ankenævnet for Forsikring, idet han klagede over, at selskabet ikke ville yde præmiefritagelse og udbetale invalideydelse for peri-

oden efter den 1/10 1996. Nævnet udtalte i kendelse nr. 46.064, at selskabet skulle yde præmiefritagelse og udbetale invalideydelse frem til 1/11 1996, da selskabets meddelelse om yderligere udbetaling efter 1/10 1996 var betinget af, at klageren blev tilkendt mindst mellemste førtidspension, skal betragtes som et påbud og derfor først kan tillægges virkning ved fremkomsten til klageren. Under de givne omstændigheder kunne nævnet ikke pålægge selskabet at yde præmiefritagelse og invalideydelse i tiden herefter.

I skrivelse af 4/12 2003 til selskabet anmodede klageren selskabet om at revurdere sagen, idet han henviste til højesteretsdommen af 21/11 2003.

Af sagen fremgår bl.a., at der tidligere er udarbejdet 3 speciallægeerklæringer.

Overlæge A.K., der er speciallæge i neurokirurgi, har udarbejdet en speciallægeerklæring af 21/3 1996, hvoraf det bl.a. fremgår:

"**Konklusion:**

Eksplorantens tilstand har været stationær i ca. 4 mdr., og aktuelt må hans arbejdsevne anses for nedsat med mere end 50 %. Imidlertid afventer han indkaldelse til vurdering med henblik på evt. intensiv rygtræning.

Såfremt man finder, at eksploranten er egnet til deltagelse i intensiv rygtræning, bør resultatet herefter afventes, og sagen revurderes et halvt år herefter.

Såfremt man ikke kan tilbyde ham intensiv rygtræning, bør der startes revalidering, idet det ikke findes sandsynliggjort, at eksploranten fremover vil kunne varetage sit arbejde som fragtmand."

Overlæge, dr. med. E.-M.E. fra Rygcentret på G. Sygehus undersøgte den 18/3 1997 klageren med henblik på vurdering af hans generelle erhvervsevne. Af erklæringen af 4/4 1997 fremgår bl.a.:

"VURDERING

Patienten har udviklet et kronisk, myofascielt smertesyndrom, som viser sig at være behandlingsresistent. Har hver gang, der er givet behandling recidiveret til udgangspunktet kort efter. Har desuden intermitterende facetledslåsninger både thorakalt og

lumbalt. Røntgen af columna lumbalis har vist hemisakralisation L V sin., men ellers normale corpora og intervertebralrum.

Prognosen er yderst dubiøs og patienten er fikseret i sin aktuelle situation og vil næppe være til at bringe ud af denne. 3 ugers tværfaglig træning hjalp heller ikke længerevarende. Patienten har taget transportkurser, men har ingen kontoruddannelse og kan angiveligt ikke få dette til at hænge sammen.

Vurderet i fuldt selverhverv skønnes patientens erhvervsevne varigt nedsat med 2/3 og han er afsluttet fra Rygcentret uden yderligere forslag til behandling.

Det fremgår, at der foreligger en arbejdsmedicinsk vurdering af patienten, som endnu ikke er tilendebragt og man bør formentlig indhente denne for at få bredest muligt vurderingsgrundlag af patienten."

Overlæge O.K., der er speciallæge i neurologi, har udarbejdet speciallægeerklæring af 25/6 2001, hvoraf det bl.a. fremgår:

"**Resumé og konklusion**

…

OW's arbejdsevne er vurderet nedsat, og han fungerer nu 4 timer dagligt i flexjob som retsbetjent ved Kriminalretten i V. I fritiden har OW været nødt til at reducere mange af sine sædvanlige aktiviteter.

Ved aktuel undersøgelse fremtræder OW ikke forpint eller plaget. OW bevæger sig stort set ubesværet til og fra undersøgelsesbriks og i forbindelse med af- og påklædning. Der findes let nedsat bevægelighed i columna lumbalis ved foroverbøjning samt ved sidebøjning, men næppe i patologisk grad. Der angives ømhed ved lumbosakrale overgang paravertebralt samt subskapulært i muskulaturen på begge sider. Der er overalt god muskulatur i benene, og Laseque's prøve findes negativ bilateralt. Der kan ikke påvises refleksudfald eller sensibilitetsudfald i benene. Der forefindes en sinistrokonveks langstrakt torakal skoliose, øget torakal kyfose og dekstrokonveks lumbal skoliose. Højre ben er ca. 1 cm kortere end venstre, hvilket medfører bækkensynkning mod højre. Symptomer og fund er i overensstemmelse med kronisk lumba-

go betinget af muskelspændinger og imbalance i lænden. Der er ikke tegn på neurologisk affektion svarende til den ved CT-scanning påviste diskusprolaps i lænden."

Af sagens akter fremgår det endvidere, at klageren - med virkning fra den 1/9 2000 - blev tilkendt fleksjob med 20 timer ugentligt og med 2/3 løntilskud.

Selskabet indhentede i den forbindelse oplysninger fra V. Kommune og meddelte i skrivelse af 4/8 2004 til klageren, at hvis selskabet skulle foretage en ny vurdering af, om der var sket en forværring, således at hans generelle erhvervsevne nu var nedsat til 1/3 eller mindre, ønskede selskabets lægekonsulent ham undersøgt af overlæge N.D.R. på O. Universitetshospital. Endvidere henviste selskabet til, at fleksjob tilkendes i henhold til lov om aktiv socialpolitik, hvor det er klagerens arbejdsevne, som skal underkastes en vurdering. Videre bemærkede selskabet, at højesteretsdommen ikke havde nogen umiddelbar betydning for vurderingen af, om klageren havde ret til udbetaling ved tab af erhvervsevne. Af skrivelsen fremgår videre:

"Vi har ud fra de foreliggende oplysninger vurderet, at din generelle erhvervsevne rent helbredsmæssigt ikke er nedsat til 1/3 eller mindre, har der ikke været grund til at kigge på en eventuel indtægtsnedgang."

Den 12/8 2004 modtog selskabet en skrivelse fra klageren, hvor han oplyste, at han ønskede sagen forelagt nævnet, da han ikke kunne se, hvorfor han skulle til en ny undersøgelse, da der tidligere var indhentet 3 erklæringer. Han savnede ligeledes en begrundelse for, at selskabet ønskede en ny undersøgelse.

I skrivelse af 24/8 2004 til klageren meddelte selskabet, at de tidligere erklæringer var af ældre dato, og at selskabet derfor ønskede en ny speciallægeerklæring, der kunne beskrive den nuværende tilstand, da der kunne være sket en forværring af helbredstilstanden. Ifølge de foreliggende oplysninger bemærkede selskabet, at klageren havde en ryglidelse, men at der var meget små begrænsninger. På dette grundlag vurderede selskabet, at klagerens generelle erhvervsevne ikke var nedsat til 1/3 eller mindre.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor han har gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at hans erhvervsevne er nedsat med mindst 2/3. Han er utilfreds med, at selskabet har bedt om en ny speciallægeerklæring til vurdering af erhvervsevnen. Han mener, at selskabet skal vurdere erhvervsevnen på baggrund af oplysningerne, der ligger til grund for fleksjob i 2000.

I selskabets skrivelse af 5/10 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Den 19. juli 2001 har vi vurderet O.W.s generelle erhvervsevne til at være nedsat med omkring halvdelen på baggrund af de oplysninger, der forelå på dette tidspunkt. Der er ikke fremkommet nye oplysninger, der giver anledning til at ændre denne vurdering, hvorfor vi ud fra de foreliggende oplysninger fortsat vurderer, at O.W.s generelle erhvervsevne ikke er nedsat til 1/3 eller mindre af fulde erhvervsevne.
>
> Hvis O.W. alene ønsker, at hans erhvervsevne skal vurderet ud fra 'gamle' oplysninger, fastholder vi vores tidligere vurdering af erhvervsevnen. Vi har dog fundet det rimeligt at indhente aktuelle helbredsoplysninger, så vi kan se, om der er sket en ændring af helbredstilstanden i forhold til vores tidligere vurdering."

I skrivelse af 18/11 2004 til nævnet har klageren bl.a. henvist til, at hans tilstand - i tidligere speciallægeerklæringer - blev erklæret stationær uden udsigt til, at han ville få det bedre.

Klagerens repræsentant har i skrivelse af 26/1 2005 til nævnet fremsendt en kopi af speciallægeerklæring af 14/1 2005, der er udarbejdet ad speciallæge S.K. fra Speciallægeklinikken i V. Af speciallægeerklæringen fremgår bl.a.:

> "***Konklusion***
> …
> Baseret primært på de subjektive klager er der således tale om en meget væsentlig funktionsnedsættelse (mere end 50%) i ethvert erhverv - 100% i det oprindelige erhverv som lastvognschauffør og patienten er i realiteten kandidat til helbredsbetinget førtidspension.

I skrivelse af 27/1 2005 til nævnet har selskabet bl.a. anført:

"Da vi stiller den undersøgende læge flere konkrete spørgsmål, kan vi ikke acceptere, at vi først bliver orienteret, når undersøgelsen har fundet sted. Vi vil derfor ikke lægge speciallægeerklæringen til grund for en ny vurdering. Desuden er S.K. privat praktiserende ortopædkirurg. Af habilitetsmæssige årsager benytter vi ikke privatpraktiserende speciallæger til at foretage speciallægeundersøgelser, men offentligt ansatte speciallæger."

Videre har selskabet oplyst navnene på 3 overlæger, som klageren kan vælge imellem.

Det fremgår af sagen, at klageren ikke har ønsket, at der blev indhentet en speciallægeerklæring, som foreslået af selskabet.

Regulativ for præmiefritagelse og invalideydelse indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**DEFINITION AF INVALIDITET**

§ 1. Ret til præmiefritagelse og/eller invalideydelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

§ 2. Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til præmiefritagelse go/eller udbetaling af invalideydelse, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder."

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at det af den senest udarbejdede speciallægeerklæring af 14/1 2005 bl.a. fremgår, at klageren arbejder 4 timer dagligt i sit fleksjob som retsbetjent ved Kriminalretten i V.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet på det foreliggende grundlag, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst 2/3, hvorfor nævnet ikke kan kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen